

عنوان مقاله:

نقش میانجیگری خودآرمانی در تعیین رابطه ی بین طرحواره های ناسازگار اولیه و رضایت زناشویی در دانشجویان متاهل

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی روانشناسی، علوم تربیتی و اجتماعی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

حانیه عبدالرضایی - کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش میانجیگری خودآرمانی در تعیین رابطه بین طرحواره های ناسازگار اولیه و رضایت زناشویی در دانشجویان متاهل بود. پژوهش به لحاظ هدف از نوع تحقیقات کاربردی و از نظر نحوه گردآوری داده ها میدانی از نوع توصیفی همبستگی می باشد. جامعه آماری شامل دانشجویان متاهل دانشگاه آزاد واحد شهر قدس بود که با استفاده از روش نمونه گیری به صورت در دسترس به دست آمد. به منظور گردآوری داده های پژوهش از پرسشنامه رضایت زناشویی فورز و السون (1989)، پرسشنامه خودآرمانی و پرسشنامه طرحواره های ناسازگاران یانگ و بروان (2003) استفاده شد. بر اساس نتایج به دست آمده تاثیر هر یک از حوزه های طرحواره های بریدگی / طرد، خودگردانی و عملکرد مختل، دیگرجهت مندی، گوش به زنگی و محدودیت های مختل بر رضایت زناشویی به ترتیب برابر -0.05 ، -0.06 ، -0.14 ، -0.17 ، -0.04 می باشد همچنین خودآرمانی نقش میانجی در رابطه طرحواره های ناسازگار اولیه و رضایت زناشویی ایفا می نماید و می تواند اثر این طرحواره ها را بر رضایت زناشویی کاهش دهد و بنابراین رضایت زناشویی را بهبود بخشد.

کلمات کلیدی:

رضایت مندی زناشویی، خودآرمانی، طرحواره های ناسازگاران اولیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/906384>

